

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Tenacitas

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

EMBLEMA.

In quatuor anni tempora. Emblemata C. And. Alciat. Aduenisse hyemem fringilla renuntiat ales: Ad nos tunc nouo garrula hirundo redit. Indicat autumnum sese exspirare cucullus: Autumno est tantum cernere fideculas.

FABVLA.

Arundo & Olea. Disceptabant de fortitudine, robore & constantia olea, seu quercus nihil, enim refert, & arundo. Dum autem olea sine quercus arundini exprobraret mobilitatem, & quod ad quamuis illa exiguum auram tremere, tacuit arundo. Non ita diu post, ingruentibus ventis, & resistente flatibus ipsorum vel olea vel quercus, ab horum illa vi eruta & dissipata fuit, arundo autem submissione sua integritatem conseruauit.

Fabula ostendit, landandos eos magis esse, qui tempore seruire sciunt, & se non opponant ualentioribus, quam eos qui cum praetantioribus se & potentioribus fixentur atque contendunt.

Significatur & hoc, quod Herodotus scripsit; Nummis haec esse morem, ut ardua conuellat.

Vide Tit. Aeras, Annus.

Tenacitas

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Liberalitatis quoque genera tria sunt: Turpilucrum, Parcitas & Tenacitas.

Turpilucrum, quo quætere, lucrumque ex re qualibet facere non pudet, plurisque lucrum quam ignominia est. Græce αἰσχρὸν κέρδιον.

Parcitas autem, qua honestas necessariaeque ad res nostras minime sustinemus impendere. Græce: Φειδωλία δ' ἐστὶ, καὶ ἐν ἀδ' ἀπαγορεύεται τὸν χρηματῶν εἰς τὸ δόλον.

Tenacitas qua impendunt quidem, tenuiter uero maligneque, deo plus inuicem inuicem, dum sumptus in tempore non faciunt, Græcis uocatur ἐπιβουλή. Arist. in libello de Virtutibus.

Tenacitas, sordides, illiberalis parsimonia, turpis auaritia; Cæcæ πολιτία: Hebræi Basabb, corralio, turpe lucrum, quæstus in honestus, quando per fas & nefas, opes corraduntur, à uerbo Basabb, corralis, & metaphor, studuit auaritia pecunias corradendo. Cognationem habet cum Basabb, vulnerauit: & cum Hasabb, afflixit: quoniam opes non corraduntur sine dolore & afflictione, tum corradentium, tum pauperum quos expulsi.

SENTENTIAE BIBLICAE.

Opes prodigalitate minuuntur, & parsimonia augentur. Salomon in proverbia c. 13.

POETARVM DICTA.

Apollodorus Atheniensis comicus.

Odi fortunam inuicem infortunato corpori: Si quis enim per diuitias suauiter agere potest, Misere amem uiuere: quid aliud quam fortunam Accusat, quod se homini infortunato sociauerit? Ego non opes, quantas sunt, aspexerim: sed natus, qui ipse Possidet superior, ut dominus sit possessis.

Euripides in Antiope. Si quis fortunatus est opulentus Nihil egrægius domi instituat, Hunc ego nequamquam beatum nominauerim, Sed potius felicem diuitiarum custodem Inhumana est imperitia, in statu ne miserabili quidem lachrymas.

Fundere? hac uero est malitia, cum opes assatum supperant, Nemine morti alium beneficium demereri, parcitate Siculum improba.

Idem in Danae. Quisquis domi rem gaudet abundare, Et ventrem interea defraudans corpus misere macerat, Is mihi sacrilego melior non esse uidetur, Neque paritida aut sanguine iunctis inimico.

Philemon. Si presentibus non utimur, Absinentia quarimus, his quidem nostræ culpa, Illis uero per fortunam prisabimur.

Menander. Nunquam praesentem felitem existimamus Hominem, boni qui non crederetur suis. Ne lucrum undis, captes, sed pudor absit, Quo minus per nos in conquis opes, semper sibi istius,

Ter miser ille, qui praeparitate Odium sibi peperit. parit opibus desuperantibus.

Theocritus in idylliis. Καλλίος ὁ πῦρ ἔχει Φιδωλοῦ τὸ φῶς. Ἡ πῖρὸς μὲν τὸν χεῖρ ἔχει τὸν τῶν κερῶν. Dicor, lenticulam sicuti sibi paxer amant. Quam lassisse manus: relectas am falo paxer.

Menander in Pseudolimo. Απορροῖα ἔχει τὸν ὀσκαρῶν εἶος. Inhumana res est duritas tui.

Apollodorus in Apocatastasi. Ἀλλὰ σὺ δὲ ὄν τι τὸ κερῶν τῶν κερῶν. Εἰς τὸν, ἢ φιδωλοῦ τῶν κερῶν. At qui propemodum caput malorum Neminali, Auaritia etenim in sauis.

SENTENTIAE PHILOSOPHORVM.

Vir, cui magne sunt opes reconditæ, quæ ad res necessarias ut non oideat, similis est publicum: thesaurum suum esse peruerso. Quæ non enim, ex aquo uterque diues est. Vnum proprius est possident, non hic magis quam hic Sardinus.

Εἰ τις κλέψῃ τὸν ἐν αὐτῷ κερῶν, ἔσται ὡς βλοῦ, ἀπ' αὐτῶν αἰετὸν καὶ τῶν κερῶν τῶν κερῶν. Si dominus amplissime fortunæ tristem uiuam mihi omnium qui sunt, qui que futuri sunt hominum. Theopomp.

Οἱ φειδωλοὶ τὸ μὲλλον σίκοι ἔχουσιν, ἔργον μὲν.

Qui parci præter modum sunt, in ista speculantur quam perpetuo uicturi.

Parlimonia & clures, bona: sua autem temporaria. Porro vir bonus discernet. Democ. Phyllo.

Εἰς τῶν, οἱ τὸ πρῶτον μὲν βλοῦ ἢ ζῆλον, ἀλλὰ ἔπειτα ἄσπαστον τὴν βλοῦ βλοῦ μὲν, ἢ τὸν κερῶν. λεπτομυῖος οὐ κερῶν εἰς κερῶν.

Non delect, qui præsentem uitam non uiuunt, sed se parant, ceu uitam quandam aliam uicturi ipsos delect. Antiphon.

Augui in uita preparant, quæ ad uitam perueniunt quod uiuere dicimus: non ad uerentes, le habentium generatouis insumum esse phirra cum. Meno.

Εἰς ἀνθρώπους, πρῶτον ὅτι ἐκ ἀπὸ τοῦ κερῶν. Vita sine felicitate, longæ uita sine diuitiis cupiditatibus, apud alios ingurgitari: suauitatem ceu bello partis, strenue comestendo. Deinde miferant, possid anam cruditate pro mercede impudentes. Plut. Charonensis.

Οἱ τὸ φιδωλοῦ κερῶν πῶτος, ἀσπαστον τὴν βλοῦ βλοῦ μὲν, ἢ τὸν κερῶν. Ζῶντων εἰς κερῶν.

Homini auri diuitiæ, quem admodum Sol pelliculam uiuentium exhilarant. Socrates.

Virum, qui magnas opes reconditas habent, fam, quam ut reponat, conquirentem, quo semper tribus addat, est incomplectem, nihil tamen neque utilitatis gratia insumentem, haudquaquam diuitum sed custodem, & alienis pecuniis comparandis numero sibi labores ercet, & res nihil ad se pertinetibus Sardinus.

Ut autem & hoc scias ὀ Cræce: ego non illos, quæ bent, & custodiant plurima, felicissimos existimo. qui moenia teneant, felicissimum forent, ut qui omnia custodiant. Sed cum, qui tum plurima iure possident, mis honeste fuerit uis, quod ad pecunias attinet, in statu. Xenoph. Orator.

Auarorum uita similis est funerali conuictio: conuictio habeat, hominem, qui præsentibus hilariter fruatur. Crates Philosophus.

Semel nau sumus, bis nati non licet: sed necessarium finiri. Tu uero, qui ne crastinum diem quidem in state habes, tempus differis. Omnium uero uita caduca & hinc est, quod unusquisque nostrum inter cogit. Epicurus Philos.

Illud autem de auaris recte dictum constat, eorum modos esse, nec aliis: quibus tamen comparandis quæ pecuniis nimum inest itudium, dandi autem uictoria: non æque tamen habendam ad rem, id idem omnibus. Sunt enim qui rebus suis parentes iuuantur, rei familiari conseruandæ inuicti, & quam potest suo impendentibus, ab alienis continant, bonitate uicti, ut re sua contenti, nihil turpe, nihil committunt que humanitatem habendi gratia faciunt. Hoc autem consequemur, eamque animi institutionem maxime.

